

**”Vad kan de ha sagt,
vad tänker de, vad
anser de om mig...”**

Ju högre upp en staty är
placerad, desto hårdare och
farligare blir stöten när den
faller. (Plogfåran, nr. 269)

11 augusti

När vi hör talas om högmod tänker vi
kanske på ett despotiskt,
dominerande uppträdande: ljudet av
folkmassans jubel och segraren som
går förbi, lik en romersk kejsare
under triumfbågen som nästan böjer

huvudet av fruktan för att hans
ärorika panna skall slå i den vita
marmorn.

Låt oss vara realistiska: den sortens
högmod finns bara hos personer med
en sjuk fantasi. Vi måste kämpa mot
andra, mer subtila och oftare
förekommande former av högmod:
den stolthet som får oss att föredra
våra egna framgångar framför
andras; fåfänga i samtal, tankar och
gester; en nästan sjuklig
snarstuckenhet som gör att vi känner
oss förolämpade av ord och
handlingar som inte på något sätt är
kränkande.

Allt detta kan vara, och är, vanligt
förekommande frestelser. Det finns
personer som anser sig själva vara
sin omgivnings sol och mittpunkt.
Allt måste kretsa kring dem. Och då
händer inte sällan att de i sin sjukliga
iver till och med låtsas lida, vara

ledsna eller sjuka för att andra skall ta hand om och pyssla om dem.

(...) En sådan person [är] ständigt bitter och en källa till obehag för andra: allt detta sker för att personen i fråga inte förmår vara ödmjuk, inte har lärt sig att glömma sig själv för att istället ge sig själv, generöst, till att tjäna andra av kärlek till Gud. (Guds vänner, nr. 101)

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
dailytext/vad-kan-de-ha-sagt-vad-
tanker-de-vad-anser-de-om-m/](https://dev.opusdei.org/sv-se/dailytext/vad-kan-de-ha-sagt-vad-tanker-de-vad-anser-de-om-m/)
(2025-08-11)